

Daniel Kitabı - Numara Doksan Dokuz

Son Günler ve Tanrı'nın Yargısı: Peygamberî İlgörülerin Açığa Çıkarılması

Jeff Pippenger

2024-02-29

"Son günler", birinci meleğin hareketinde yargının açılışının duyurulmasını, üçüncü meleğin hareketinde ise yargının kapanışının duyurulmasını temsil eder. "Son günlerde" Tanrı'nın halkı, Tanrı'nın yargısını ilan etmek üzere ortaya çıkarılmıştı ve çıkarılmaktadır; ancak Tanrı'nın yargısının habercisi olabilmek için, yargıyı anlamalısınız. Laodikya Adventizmi'nin başlıca bir özelliği, hem okumuşların hem de okunmuşların Tanrı'nın yargısını bilmemesidir. Bütün peygamberler, yaşadıkları günlerden ziyade, daha belirgin biçimde "son günlere" hitap eder.

Eski peygamberlerin her biri, kendi çağlarından çok bizim çağımız için konuştu; bu nedenle onların peygamberlikleri bizim için geçerlidir. 'Bütün bu şeyler onlara örnek olsun diye oldu; çağların sonunun geldiği bizleri uyarmak için yazıldı.' 1. Korintliler 10:11. Seçilmiş Mesajlar, kitap 3, 338.

Bütün peygamberler birbirleriyle aynı fikirde olduklarından, peygamberlik sözlerinin tümü aynı tasviri sunar; bu tasvir ise yargı günleri olan son günler hakkındadır.

Peygamberlerin ruhları peygamberlere tabidir. Çünkü Tanrı karışıklığın değil, esenliğin Tanrısıdır; kutsalların bütün kiliselerinde olduğu gibi. 1. Korintliler 14:32, 33.

Sekizinci bölümde başlayan Hezekiel'in görünümündeki Yeruşalim, Tanrı'nın kilisesidir; bu da son günlerdeki Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesidir. Hezekiel'in sekizinci ve dokuzuncu bölümleri, Tanrı'nın evindeki yargının sonuç aşamasında iki sınıf tapınanı tanımlar. Bir sınıf, güneşe eğilen yirmi beş ihtiyarla temsil edilir; oysa kilisede ve ülkede işlenen iğrençlikler için inleyip ağlayanlar Tanrı'nın mührünü alırlar. On birinci bölümde Hezekiel'in görünümü, güneşe eğilen o yirmi beş adamın cezalandırılışının betimlemesini sürdürür.

Bunun üzerine Ruh beni kaldırdı ve beni Rab'bin evinin doğuya bakan doğu kapısına götürdü; ve işte, kapının girişinde yirmi beş adam vardı; aralarında halkın önderleri olan Azur oğlu Jaazaniah'ı ve Benaya oğlu Pelatiah'ı gördüm. Sonra bana dedi: Ey insanoğlu, bu şehirde kötülük tasarlayan ve kötü öğüt veren adamlar bunlardır: Şöyle derler: Yakın değil; haydi evler yapalım; bu şehir kazan, biz de etiz. Bu yüzden onlara karşı peygamberlik et, peygamberlik et, ey insanoğlu. Ve Rab'bin Ruhu üzerime indi ve bana dedi: Konuş; Rab şöyle diyor: Ey İsrail evi, siz de böyle söylediniz; çünkü aklınıza gelen şeylerin her birini biliyorum. Bu şehirde öldürdüklerinizi çoğalttınız ve sokaklarını ölümlerle doldurdunuz. Bunun için Rab Tanrı şöyle diyor: Onun ortasına koyduğunuz öldürülenler et, bu şehir de kazan; fakat sizi onun içinden çıkaracağım. Siz kılıçtan korktunuz; ben de üzerinize kılıç getireceğim, diyor Rab Tanrı. Sizi onun ortasından çıkaracağım, sizi yabancıların eline teslim edeceğim ve aranızda yargılarımı uygulayacağım. Hezekiel 11:1-9.

Yeruşalim “kazan” olarak tanımlanır ve Yeruşalim’deki halk da kazanda, yani bir tencerede pişirilen “et”tir. Elllerinde öldürücü silahlar bulunan melekler tarafından gerçekleştirilen kötülerin yargısı, yüz kırk dört binin mühürlenmesi zamanında (çünkü Bayan White, Hezekiel’in dokuzuncu bölümündeki mühürlemenin Vahiy’in yedinci bölümündeki mühürlemeyle aynı olduğunu söyler), kötülerin Yeruşalim’den uzaklaştırıldığı gerçeğini içerir. Pek yakında çıkacak Pazar yasası sırasında, ruhsal Yeruşalim arındırılacak ve bütün dağların üzerinde bir sancak olarak yükseltilecektir.

Son günlerde, Rab’bin evinin dağı dağların tepesinde kurulacak, tepelerin üzerine yüceltilecek; bütün uluslar ona akacak. Birçok halk gelip şöyle diyecek: “Gelin, Rab’bin dağına, Yakup’un Tanrısı’nın evine çikalım; O bize yollarını öğretecek, biz de O’nun yollarında yürüyeceğiz.” Çünkü yasa Siyon’dan, Rab’bin sözü Yeruşalim’den çıkacak. Yeşaya 2:2, 3.

Pazar yasası sırasında Yeruşalim için gerçekleştirilen arınma, Laodikya Adventistlerinin uzaklaştırılmasıdır; geriye yalnızca Filadelfya Adventistleri kalır. O noktada yasal kurumsal yapı sona ermiş olur, çünkü 1863’te yapılan yasal düzenlemede denetleyici taraf Amerika Birleşik Devletleri hükümetidir ve Amerika Birleşik Devletleri hükümeti ülkede Pazar gününe uyulmasını zorunlu kıldığında, Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nin kurumsal yapısı ya hukuken feshedilir ya da belki de adı hukuken Pazar Adventist Kilisesi türünden bir şeye değiştirilir.

Yeruşalim’deki kötüler yok eden melekler tarafından kazandan çıkarıldığında, Laodikya Adventist kilisesi sona erer ve Filadelfya hareketi bir sancak olarak yükseltilen ruhsal Yeruşalim olur. Mika, Yeşaya’nın “ışığı karanlık, karanlığı ışık” diyen alaycı adamlar diye adlandırdığı ihtiyarlara seslenir ve bir soruyla, o ihtiyarların “yargıyı” bilmiş olmaları gerektiğini ortaya koyar. Kendilerine yapılan ziyaretin zamanını bilmeliydiler.

Ben de dedim ki: Dinleyin, ne olur, ey Yakup’un önderleri, ey İsrail halkının önde gelenleri! Adaleti bilmek size düşmez mi? İyiden nefret edip kötüyü seven, onların derisini yüzüp etlerini kemiklerinden sıyıran; halkımın etini yiyen, derilerini yüzüp kemiklerini kıran ve tencereye konulacak gibi parçalara doğrayıp kazandaki et gibi yapan sizsiniz. Mika 3:1-3.

Tanrı, son günlerdeki halkının “yargıyı bilmesini” amaçladı ve hâlâ da amaçlamaktadır; yargı ise tek bir kavram değildir. Çeşitli unsurlara ve belirli işaret taşlarına sahip, aşamalı bir tarihsel süreçtir. 1798’de başlayan ve binyılın sonuna kadar devam eden bir peygamberlik dönemidir. Hem soruşturma niteliğindedir hem de icra niteliğindedir. Yeryüzünde yaşamış olan her insan üzerinde ve gökten kovulan melekler üzerinde de icra edilir. Yargı dönemleri, son günlerdeki Tanrı’ya sadık olanlar için temel bir anlayıştır; çünkü Mika’nın sorusunun cevabı şudur: “Evet, İsrail yargıyı anlamalıdır.”

Yeremya, son günlerde Yeruşalim’in ihtiyarlarının, Hezekiel’in sekizinci bölümündeki giderek artan dört iğrençliğin simgelediği, tırmanan isyanın dört kuşağıyla temsil edilen “sürekli dönemlik”in doruk noktasını temsil ettiğini belirtir. Yeremya, ihtiyarların ruhçuluğa bulaşmış olduklarını da tespit eder; çünkü onlar “güneşe, aya ve göklerin bütün ordusuna” “tapıyorlar.” Ayrıca “düşeceklerini ve kalkmayacaklarını” belirtir; çünkü “Rab’bin sözünü reddetmişlerdir.” Bu özelliklerle Yeremya, “halkın Rab’bin yargısını bilmediğini” ifade eder.

O zaman, Rab şöyle diyor: Yahuda krallarının kemiklerini, onun önderlerinin kemiklerini, kâhinlerin kemiklerini, peygamberlerin kemiklerini ve Yerusalim sakinlerinin kemiklerini mezarlarından çıkaracaklar; ve onları sevdikleri, hizmet ettikleri, peşinden yürüdükleri, aradıkları ve tapındıkları güneşin, ayın ve göğün bütün ordusunun önüne serecekler; onlar ne toplanacak ne de gömülecek; yeryüzünün üzerinde gübre olacaklar. Ve sürüp gönderdiğim bütün yerlerde kalan bu kötü ailenin geriye kalanı için, yaşamdan ziyade ölüm seçilecektir, diyor Orduların Rabbi. Ayrıca onlara şöyle diyeceksin: Rab şöyle diyor: Düşer de kalkmaz mı? Yoldan sapar da geri dönmez mi? Öyleyse bu Yerusalim halkı neden sürekli bir sapma içinde geriye gidiyor? Aldatmaya sımsıkı sarılıyorlar, geri dönmeyi reddediyorlar. Dinledim ve işittim, ama doğru söylemediler: Kötülüğünden dolayı “Ne yaptım ben?” diyerek tövbe eden kimse yok; herkes kendi yoluna döndü, savaşın içine atılan at gibi. Gökteki leylek bile belirlenmiş zamanlarını bilir; kumru, turna ve kırlangıç geliş zamanlarını gözetir; ama halkım Rabbin yargısını bilmez. Nasıl, “Bilgeyiz ve Rabbin yasaı yanımızda” diyebiliyorsunuz? Bakın, onu kuşkusuz boşuna kıldılar; yazıcıların kalemi boşa çıktı. Bilgeler utandı, şaşkına döndüler ve yakalandılar; işte, Rabbin sözünü reddettiler—öyleyse onlarda ne bilgelik var? Yeremya 8:1-9.

Beşinci bölümde Yeremya, Rab'bin yargısını bilmeyenleri 'akılsız' olarak nitelendirir.

Yerusalim'in sokaklarında oraya buraya dolaşın, şimdi bakın, bilin ve meydanlarında arayın: Eğer adaleti yerine getiren, gerçeğı arayan bir adam bulabilir misiniz—ve onu bağışlayacağım. “Rab yaşıyor” deseler bile, kuşkusuz yalan yere yemin ediyorlar. Ya Rab, gözlerin gerçeğın üzerinde değıil mi? Onları vurdun, ama kederlenmediler; onları tükettin, ama düzeltmeyi kabul etmediler; yüzlerini kayadan daha sert kıldılar; geri dönmeyi reddettiler. Bunun için dedim ki: “Kuşkusuz bunlar yoksuldur; akılsızdırlar; çünkü Rab'bin yolunu da, Tanrıları'nın yargısını da bilmezler.” Yeremya 5:1-4.

Son günlerdeki Laodikya Adventizmi içinde, Sister White'in “Adventist halkımın deneyimini temsil ettiğini” belirttiğı on bakire meselindeki akılsız bakireler olarak temsil edilenler, “Rab'bin yolunu da Tanrıların yargısını da bilmezler.” Bir sonraki bölümde Yeremya, Rab'bin “yolu”nun “eski yollar” olduğunu belirtir; ama akılsız Laodikya Adventistleri orada yürümeyi ve borazan sesine kulak vermeyi reddederler. “Borazan” yargımın bir simgesidir; elbette akılsız Laodikya Adventistleri bunu bilmez.

Rab şöyle diyor: Yollarda durun ve bakın, eski yolları sorun, iyi yolun nerede olduğunu, ve o yolda yürüyün; ve canlarınız için huzur bulacaksınız. Ama onlar, “O yolda yürümeyeceğiz,” dediler. Ayrıca üzerinize bekçiler koydum, şöyle diyerek: “Boru sesine kulak verin.” Ama onlar, “Dinlemeyeceğiz,” dediler. Bu nedenle işitin, ey uluslar; ve bilin, ey topluluk, onların arasında ne olduğunu. Ey yeryüzü, işit: İşte, bu halkın üzerine kötülük getireceğim, yani düşüncelerinin meyvesini; çünkü ne sözlerime ne de kanunuma kulak verdiler, tersine onu reddettiler. Yeremya 6:16-19.

"borunun sesine kulak vermeyi" ve "son yağmur"un "huzur"unun bulunacağı "eski yollarda" "yürümeyi" reddeden "cemaat"ın üzerine getirilen "kötülük", "cemaat" yakında gelecek Pazar yasaı sırasında "O'nun yasaını reddettiğinde" meydana gelir.

İlyas'ın üçlü uygulaması, yakında gelecek Pazar yasasıyla başlayacak yürütme yargısı döneminde bir habercinin ve bir hareketin görevini tanımlar. Antlaşmanın Habercisi için yolu hazırlayan habercinin üçlü uygulaması, İlyas'ın üçlü uygulamasıyla yakından ilişkilidir. Yolu hazırlayan habercinin üçlü uygulaması, soruşturma yargısı döneminde bir habercinin ve bir hareketin yürüttüğü bir görevi tanımlar. Yolu hazırlayan haberci ile İlyas, tıpkı Roma'nın üçlü uygulamasıyla Babil'in düşüşünün üçlü uygulaması gibi yakından ilişkili üçlü uygulamalardır; ancak Tanrı'nın yargısıyla bağlantılı önemli ayrımlara sahiptirler.

İlyas'ın üçlü uygulamaları ve Antlaşma'nın Habercisi'ne yolu hazırlayan habercinin üçlü uygulaması, Tanrı'nın seçtiği haberci ve habercinin mesajına katılan hareket aracılığıyla Tanrı tarafından gerçekleştirilen iki ayrı yargı işiyle ilişkilidir. Bu iki iş, simgeler arasında örtüşme bulunsa da, iki ayrı yargı dönemiyle bağlantılıdır.

Üçüncü ve son İlyas'ın hizmeti, modern Babil'in üçlü birliği üzerinde uygulanacak icraî yargıyla ilgilidir; yolu hazırlayan habercinin hizmeti ise Tanrı'nın halkının soruşturma yargısı ve arınmasıyla ilgilidir. Malaki'nin üçüncü bölümü, ikinci bölümün son ayetiyle başlatılır.

Sözlerinizle Rab'bi usandırdınız. Yine de diyorsunuz ki, “Onu nasıl usandırdık?” “Kötülük yapan herkes Rab'bin gözünde iyidir, O onlardan hoşnut olur” dediğinizde; ya da, “Adaletin Tanrısı nerede?” dediğinizde. İşte, elçimi göndereceğim ve o önümde yolu hazırlayacak; ve sizin aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek, yani hoşlandığınız antlaşmanın elçisi. İşte, gelecek, diyor Orduların Rab'bi. Ama gelişinin gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü o, arıtcının ateşi gibi ve çamaşırcının sabunu gibidir. Gümüşü arıtp temizleyen bir arıtcı gibi oturacak; Levi oğullarını arıtacak, onları altın ve gümüş gibi arındıracak ki Rab'be doğruluk içinde sunu sunsunlar. O zaman Yahuda'nın ve Yeruşalim'in sunusu Rab'be hoş gelecek, eski günlerde ve geçmiş yıllarda olduğu gibi. Malaki 2:17-3:4.

Son günlerde, Malaki'nin tanıklığına göre, Tanrı 1888'in isyanına sarılan Laodikya Adventizminden usanmıştır. 1888'deki isyan, Kora, Datan ve Aviram'ın isyanıyla örneklenmişti ve Kora'nın isyanındaki doktrinsel tartışma, kötülük yapanların Rab'bin gözünde hâlâ doğru sayılıp sayılmadığı meselesiydi.

Şimdi İzhar oğlu, Kehat oğlu, Levi oğlu Korah ile Eliab'ın oğulları Datan ve Abiram ve Pelet oğlu On, Ruvenoğullarından, yanlarına adamlar aldılar. İsrailoğullarından bazılarıyla birlikte, topluluğun iki yüz elli önderi—toplulukta ün salmış, saygın kişiler—Musa'ya karşı ayaklandılar. Musa ve Harun'a karşı bir araya gelip onlara şöyle dediler: “Kendinize çok fazla yetki alıyorsunuz; çünkü bütün topluluk, her birinin kutsal olduğu bir topluluktur ve Rab onların arasındadır. Öyleyse neden Rab'bin topluluğunun üzerinde kendinizi yüceltiyorsunuz?” Sayılar 16:1-3.

Son günlerde Tanrı, 1957'nin isyanına sarılan Laodikya Adventizminden usanmıştır; bu, yalnızca 1888'deki isyanın resmî bir bildirimle yerleştirilmiş tezahürüdür. Questions on Doctrine adlı kitap, 1888'deki isyanı resmileştirdi; bu ise, 1888 konferansında kalıp Korah'ın isyanı tarihinin tekerrürünü kayda geçirmesi gerektiğini Bayan White'a talimat veren meleğin tanıklığına göre, Korah, Dathan ve Abiram'ın isyanının bir tekrarından ibaretti. İki yüz elli ileri gelen adam, isyanda

Tanrı'nın temsilcisi Musa'ya karşı Korah, Dathan ve Abiram'la birlikte bir araya geldi.

Ezekiel kitabının sekizinci bölümünde güneşe eğilen yirmi beş adam, Korah, Dathan ve Abiram'ın isyanında buhur sunan iki yüz elli adamın ondalığını, yani onda birini temsil eder; bu, 1888'deki isyanın önderlerini simgeliyordu ve bunların öğretiyeye ilişkin isyanı, 1957'de "Questions on Doctrine" adlı kitabın yayımlanmasıyla resmileştirildi.

Korah, Dathan ve Abiram'ın isyanı, Tanrı'nın vermiş olduğu ve onları kırk yıl boyunca çölde dolaşmaya mahkûm eden "hükmü" reddetti. Laodikya Adventizmi, 1856'da sunulan Laodikya mesajını reddettikten sonra, 1863'te Laodikya'nın çölünde dolaşmaya başladı; bu reddediş, iman eksiklikleri nedeniyle daha birçok yıl boyunca çölde dolaşma hükmüyle sonuçlandı. 1888'deki isyanda, İhtiyarlar Jones ve Waggoner tarafından getirilen Laodikya mesajını kabul etmeye hâlâ isteksizdiler.

1888'de isyan edenler, yalnızca İhtiyarlar Jones ve Waggoner'ın ruhsal otoritesini değil, kadın peygamber Ellen White'ın ve Kutsal Ruh'un otoritesini de reddettiler; çünkü tüm cemaatin eşit derecede kutsal olduğu fikrine göre hareket ettiler.

1863'te, Bethel'in yalancı peygamberiyle yemek yemek için geri döndüler ve böyle yapmakla sonunda Korah'ın isyanıyla temsil edilen kurtuluş tanımını kabul ettiler; ardından bu yanlış öğretiyi Questions on Doctrine adlı kitapta resmen tescil ettiler. Bu öğreti, "imanla aklanma"nın yanlış bir tanımıdır.

1863 isyanı, Habakkuk'un iki levhasına yansıtılan Miller'ın mücevherlerinin reddedilmesinin başlangıcıydı. Habakkuk kitabının ikinci bölümünde, birinci ayetteki "tartışma" nihayetinde, geciken mesaj konusundaki anlaşmazlıklarıyla belirginleşen iki sınıf ibadet edenin ortaya çıkmasına yol açar.

İşte, kibirlenenin canı onda doğru değildir; ama doğru kişi imanıyla yaşayacaktır. Habakkuk 2:4.

Habakkuk'un ikinci bölümündeki "tartışma"da, "doğru"nun "imanı", levhalar üzerine apaçık yazılmış olan "görüm"e dayanıyordu. 1863'teki isyanda, levhalara yazılmış olanı kaldırmaya yönelik ilk adım, artık "doğru"nun imanına sahip olmayanlar tarafından gerçekleştirildi. 1863'teki isyan, nihayetinde 1957'de imanla aklanma öğretisinin yanlış bir tanımını kutsallaştıracak isyanın ilk tohumunu temsil ediyordu.

Bu incelemeyi bir sonraki yazıda sürdüreceğiz.

"Rab, büyük merhametiyle, halkına kilise ihtiyarları Waggoner ve Jones aracılığıyla son derece kıymetli bir mesaj gönderdi. Bu mesaj, yüceltilmiş Kurtarıcıyı, bütün dünyanın günahları uğruna sunulan kurbanı, dünyanın önüne daha belirgin bir şekilde getirmek içindi. Kefil'e iman aracılığıyla aklanmayı ortaya koydu; Tanrı'nın bütün buyruklarına itaatte açığa çıkan Mesih'in doğruluğunu kabul etmeye halkı davet etti. Birçoğu İsa'yı gözden kaçırmıştı. Gözlerinin O'nun ilahi kişiliğine, erdemlerine ve insan ailesine olan değişmeyen sevgisine çevrilmesine ihtiyaçları vardı. İnsanlara zengin armağanlar dağıtsın, çaresiz insana kendi

doğruluğunun paha biçilmez armağanını versin diye bütün güç O'nun ellerine verilmiştir. Tanrı'nın dünyaya verilmesini buyurduğu mesaj budur. Bu, gür bir sesle ilan edilmesi ve Ruhunun büyük ölçüde dökülmesiyle desteklenmesi gereken üçüncü meleğin mesajıdır." Din Görevlilerine Tanıklıklar, 91.

Bu zaman için hakikat olan üçüncü meleğin mesajı, büyük nihai sınava yaklaştıkça, yüksek sesle, yani artan bir güçle, ilan edilmelidir. 1888 Materyalleri, 1710.

Sınanma zamanı artık kapımızdadır; çünkü günahları bağışlayan Kurtarıcı Mesih'in doğruluğunun açığa çıkışında üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısı zaten başlamıştır. Bu, görkemi bütün yeryüzünü dolduracak meleğin ışığının başlangıcıdır. Seçilmiş Mesajlar, Kitap 1, 362.

"Son yağmur, Tanrı'nın halkının üzerine dökülecektir. Güçlü bir melek gökten incek ve bütün yeryüzü onun görkemiyle aydınlatılacaktır." Review and Herald, 21 Nisan 1891.